

Народно събрание се свиква отъ царя, разбира се, съ съдѣйствието на отговорното правителство (чл. чл. 140—143 отъ конституцията). Но съ това въпросътъ, кой свиква великото Народно събрание не се изчерпва. Именно великото Народно събрание се свиква и да приеме царевата клетва: обикновено онова събрание, което избира царь, приема и клетвата му. Но кой ще свика великото Народно събрание, когато прѣстолътъ остане вакантенъ, пълновъзрастниятъ прѣстолонаслѣдникъ трѣба да положи царевата клетва: дали неположилиятъ клетва царь или другъ нѣкой, разбира се, дума може да става само за министерския съвѣтъ. Въпрѣки значението на царевата клетва (срв. по-долѣ) и разпоредбата на чл. 31 отъ конституцията, споредъ която Царътъ респ. прѣстолонаслѣдникъ „встїпва въ управлението на царството“ само, слѣдъ като положи клетва, въпросътъ е разрѣшенъ изрично въ чл. 34 отъ конституцията. А именно, неположилиятъ клетва царь — е органътъ, който свиква великото Народно събрание.

Прѣди още великото Народно събрание да се свика на засѣдание, трѣба избирателитѣ да избератъ прѣставители. Ето защо чл. чл. 35 и 36 отъ избирателния законъ нареджатъ, че недѣлниятъ день, прѣдназначенъ за произвеждане на избора, трѣба да се опрѣдѣли съ царски указъ и да се обнародва „най-късно единъ мѣсецъ прѣди деня на избора“. Само ако се касае въпросътъ за отстїпване или размѣняване части отъ територията и за избиране на новъ царь или регенти, указътъ за опрѣдѣляне деня на избора и за свикване избирателитѣ да гласоподаватъ „се обнародва 15 дни прѣди деня на избора“. Срокътъ 15 дни важи и за случая, когато се появятъ непрѣодолими прѣпятствия (война, революция, епидемия и др. п.), та избирателитѣ не могатъ да се явятъ въ деня, опрѣдѣленъ и обнародванъ съ царския указъ единъ мѣсецъ по-рано: слѣдъ това избирателитѣ могатъ да бѫдатъ свикани и съ опазване само на 15-дневния срокъ и то за всички случаи (чл. 38 отъ избирателния законъ). Единствено само за избирането на регенти чл. 151 п. п. 1 и 2 отъ конституцията прѣдписва, щото Министерскиятъ съвѣтъ да „свика вжтрѣ въ единъ мѣсецъ великото Народно събрание за избиране на новъ царь“. Този единомѣсеченъ срокъ се отнася до свикването както на избирателитѣ, така и на самото прѣставителство.